

Liedcyclus. (3) Groter dan ons hart

Lezing

Wat liefde is, hebben we geleerd van Hem die zijn leven voor ons gegeven heeft. Daarom horen ook wij ons leven te geven voor onze broeders en zusters. Hoe kan Gods liefde in iemand blijven die genoeg heeft om van te bestaan maar zijn hart sluit voor een broeder of zuster die hij gebrek ziet lijden? Kinderen, we moeten niet liefhebben met de mond, met woorden, maar waarachtig, met daden. Dan weten we dat we voortkomen uit de waarheid en kunnen we met een gerust hart voor God staan. En zelfs als ons hart ons aanklaagt: God is groter dan ons hart, Hij weet alles.

1 Joh 3,16-20 (NBV21)

Overweging

GROTER DAN ONS HART

Ik zal geen toespraak houden bij de bijbeltekst van vandaag. Op vraag van Guido wil ik hier een korte toelichting geven bij het lied dat we dadelijk zullen zingen "Groter dan ons hart" (in het Liedboek p. 558)

Het is geen gemakkelijk lied. Ik sprak er even over met Adrie. Hij zegde: we zullen zingen wat onzingbaar is, of - om het met de woorden van Oosterhuis te zeggen - het is *'diep als de zee, flitsend als weerlicht, sterker dan de dood'*. De woordenschat is zo rijk en overvloedig dat men er gemakkelijk overheen zingt, terwijl elk vers een meditatie waard is. Daarom zou ik graag met u door het lied wandelen en hier en daar wat accenten leggen.

Het lied begint met twee dagen uit het scheppingsverhaal van Genesis, eerste hoofdstuk, dag één, vers 3: *'Gij die geroepen hebt licht en het licht werd geboren en het was goed en het werd avond en morgen tot op vandaag'*.

Dan maakt het lied een grote sprong naar dag 2, vers 28, de schepping van de mens. *'Gij die geroepen hebt: o mens en wij werden geboren...'* Mij treft de toevoeging van die "o", "o mens", een teken van tederheid en bekommernis.

Zonder overgang zingen we over licht en mens, met weglating van alles ertussen: vogels, vissen, planten, slangen... Wij staan in Gods schepping in het licht om ons leven te laten leiden.

Het keervers *'omdat Gij het zijt'* zullen we vijf keer zingen.

Tot hier lieten we God aan het woord: *'Gij die geroepen hebt, Gij die liefde zijt...'* Nu nemen wij het woord, omdat Gij het zijt. Wij zingen u toe omwille van uw grote liefde voor ons. Denk niet dat ik een grote Bijbelkenner ben, maar bij het vers *'Die mij hebt gezien voor ik werd geboren'* moet ik denken aan Psalm 139:

*'Gij, gij peilt mijn hart, gij doorgrondt mij
In mij was niets voor uw ogen verborgen,
toen ik werd gevormd in het diepste geheim,
prachtig gevlochten in de schoot van de aarde.'*

Na het refrein "Omdat Gij het zijt" neemt de tekst een heel andere wending. Het is een voortdurende voorbede, wisselwerking tussen smeekbede, lofbetuiging, dankbaarheid, vertrouwen. We wandelen er eventjes door.

Wat op p. 560 staat (in het Liedboek) is zeer actueel: gekruisigd, verlaten, weerloos, vluchteling, vreemdeling. Het is wat we dagelijks lezen in de krant. Maar de krant biedt geen uitkomst. In het lied vertrouwen we dat God er is en dat Hij ons vasthoudt. Evenveel keren mogen we ook zingen over de kracht van mensen, kracht ons gegeven, kracht en liefde die ons overkomt als een omarming.

De voorbede op p. 561 is een voorbede voor onszelf.

*'Gij die ons vasthoudt
Gij die vreugde scheidt in ons
Doe ons opengaan voor uw visioen van vrede.'*

Neem ons op in uw stad van vrede samen met alle verlaten eenzaam dolende mensen. Daarop telkens ons gebed: verhaast de dag van uw gerechtigheid, doe ons geloven in het visioen, gedenk uw mensen dat ze niet vergeefs geboren zijn.

We mogen nog honderd keer zingen over dit visioen, wij zijn het die het moeten doen, dagdagelijks, in kleine dingen, zoals zingen.

Omdat Gij het zijt.

Annemie Schreel
De Lier, Brugge, 20 november 2022